

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010337
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010337.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.08.2025, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31Nt/7/2025 zo dňa 02.06.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15T/33/2020.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a po poučení o opravnom prostriedku odsúdený A. B. sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu aj bližšie odôvodnil. Odsúdený nesúhlasí s tým, že nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy potrebné na to, aby súd mohol povoliť obnovu konania, nakoľko nepoukazoval len na to, že mu obhajca „odporučil“ prijať trest, ale tiež na to, že sa poškodeného ani nedotkol. Z uvedeného dôvodu trval na výsluchu svedka A. C.. Zároveň v sťažnosti zdôraznil, že trest vo výmere 7 rokov nepodmienečne nepovažuje za primeraný, a to aj za situácie, že bolo v jeho prípade aplikované ustanovenie na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ku spáchaniu skutku sa priznal a skutok úprimne oľutoval a skutok zároveň spáchal ako osoba blízka veku mladistvých, preto mohol mať z týchto dôvodov uložený miernejší trest, a to 5 rokov nepodmienečne. V sťažnosti odsúdený taktiež tvrdil, že sa poškodeného nedotkol, nespôsobil mu žiadne zranenia a už vôbec nie ťažkú ujmu na zdraví. S poškodeným sa nebil a len do neho „drgol“, aby doslova zistil, či je ešte nažive. Odsúdený taktiež uznal, že mal zavolať pomoc, no vtedy konal skratovo a pod vplyvom alkoholu. Keďže poškodeného nikdy predtým nevidel, nemal preto žiaden dôvod ho napadnúť. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnuté uznesenie zrušil a uložil okresnému súdu povinnosť znovu konať a rozhodnúť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/33/2020 zo dňa 21.07.2020 uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 25.08.2019 asi o 03.30 hod. v obci D. E. F., E. G. E. D. C. XX/X, okr. H., na prístupovej ceste k amfiteátru, obvinený B. C. pristúpil k poškodenému D. F. a opakovane ho päšťou, ako aj dlaňou

udrel do oblasti hlavy a tiež ho zasiahol kovovým ringom, ktorý mal na ruke, kde ho zasiahol do hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a vtedy k poškodenému pristúpil obvinený A. B. spoločne s maloletými I. C., nar. XX.XX.XXXX, A. C., nar. XX.XX.XXXX, D. C., nar. XX.XX.XXXX a títo všetci spolu s oboma obvinenými opakovane päsťami a dlaňami udierali ležiaceho poškodeného do celého tela, zároveň ho opakovane kopali a obvinený B. C. ležiaceho poškodeného prehľadal a z vrecka nohavíc mu zobral peňaženku so sumou 160,- eur a obvinený A. B. poškodenému z vrecka zobral mince v hodnote 3,- eur a mobilný telefón, ktorý následne prezrel a nechal ho pri poškodenom a následne všetci sa dali na útek, kde z dôvodu aby maloletí o skutku nikomu nepovedali, im obaja obvinení dali sumy od 2,- eur do 4,- eur, kde uvedeným konaním boli poškodenému spôsobené zranenia a to drobné ložiskové pomliaždenie mozgu s krvácaním v oboch čelových lalokoch, pomliaždenie s odreninou pravej čelovotemennej oblasti, pomliaždenie s odreninou ľavej strany tváre, pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti, zlomeninu chrupavky s príľahlou časťou kosti vonkajšieho hrboľa ľavej stehnovkej kosti, zlomeninu chrupavky s príľahlou časťou kosti vnútorného okraja jablčka ľavého kolena, vyklbenie jablčka ľavého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní od 25.08.2019 do 25.10.2019.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Podmienky, za ktorých je prípustné povolenie obnovy konania právoplatne skončeného rozsudkom alebo trestným rozkazom stanovuje predovšetkým ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Podľa tohto ustanovenia sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že aby mohla byť povolená obnova konania musia byť splnené súčasne dve podmienky. Tou prvou je existencia nových dôkazov alebo skutočností súdu skôr neznámych, za ktoré možno považovať iba také, ktoré neboli súdu známe do rozhodnutia, ktorého sa návrh na obnovu týka. Za novú, skôr neznámu skutočnosť je pritom potrebné považovať takú, ktorá v pôvodnom konaní nebola dokazovaná alebo zisťovaná. Novým, skôr neznámym dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní vedený v spise, uplatnený niektorou z procesných strán alebo vykonaný. Ide predovšetkým o taký dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní vôbec známy, ale tiež môže ísť o dôkaz, ktorý bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak jeho obsah v konaní o obnove konania vypovedá o nových poznatkoch, ktoré majú rozhodný a iný význam pre posúdenie podstatných okolností.

Samotná skutočnosť, ak by odsúdený aj predložil v rámci konania na povolenie obnovy konania nové dôkazy, ktorých obsahom by boli nové skutočnosti, ešte neznamená, že obnova konania sa povolí. Musí byť splnená i druhá podmienka a tou je, že nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé buď sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, ktoré boli predmetom zisťovania či dokazovania alebo ktoré mal súd k dispozícii v čase rozhodnutia, odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine a treste.

Dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by spĺňali uvedené podmienky, však v predmetnom konaní o povolení obnovy konania ani krajský súd nezistil.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že odsúdený žiaden nový dôkaz, o ktorý by opieral svoj návrh, nepredložil. Skutočnosťou, pre ktorú odsúdený žiadal o obnovu konania je jeho tvrdenie o nevypočutí všetkých svedkov, pričom súčasne žiadal výsluch svedka A. C. a taktiež tvrdil, že sa poškodeného nedotkol.

Pokiaľ odsúdený tvrdí, že mu poradil priznať sa advokát a on poškodeného neudrel, ani mu nič nezobral, táto jeho zmena postoja k spáchanej trestnej činnosti nepredstavuje v žiadnom prípade

okolnosť, ktorú predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko o vine odsúdeného bolo právoplatne rozhodnuté na základe zabezpečených a vykonaných dôkazov. Obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní prítomný, po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, bol na hlavnom pojednávaní aj vypočutý a mal možnosť vyjadriť sa ku skutku. Následnú zmenu postoja obžalovaného a jeho tvrdenie, že sa poškodeného nedotkol a neublížil mu, po právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia považuje krajský súd za snahu odsúdeného A. B. vynútiť si výhodnejšie postavenie pre ukladanie trestu, čo napokon odsúdený aj sám v podanej sťažnosti, ale aj v návrhu na povolenie obnovy konania požaduje. Tieto jeho tvrdenia o inom priebehu skutku, ako bol v odsudzujúcom rozsudku ustálený, nie sú dôvodom pre povolenie obnovy konania, nakoľko nejde o žiadne nové dôkazy, len o jeho ničím nepodložené tvrdenia.

Podstatné pre hodnotenie dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy konania je aj konštatovanie o tom, že výpoveď svedka A. C., ktorého výsluch odsúdený požadoval ako nový dôkaz, takýmto dôkazom nie je. Tento svedok bol vypočutý v prípravnom konaní a aj keď nie z dôvodu dokazovania viny odsúdeného A. B., ale výpoveď tohto svedka bola na hlavnom pojednávaní aj prečítaná. Kľúčovou skutočnosťou v kontexte návrhu odsúdeného na výsluch svedka A. C. je zistenie, že svedok A. C. už v štádiu prípravného konania zmenil svoju výpoveď v prospech odsúdeného A. B.. Svedok už v prípravnom konaní vo svojej v poradí druhej výpovedi tvrdil, že videl ako B. C. bil a kopal jedného chlapa, ale A. B. mu nič nerobil, ešte plakal a chcel mu zavolať sanitku, preto vybral mobil z toho, čo bol na zemi, ale mobil bol zaheslovaný, tak mu ho vrátil. Z výpovede svedka v prípravnom konaní taktiež vyplýva, že poprel, aby v predchádzajúcom výsluchu uviedol, že toho muža A. B. otočil a začal ho prehľadávať, pretože A. mu nič nezobral a poškodeného na zemi bil iba B. a nikto z nich ho nebil. Výpoveď svedka A. C. tak pri rozhodovaní o prijatí vyhlásenia odsúdeného o vine bola zohľadnená, nakoľko bola súčasťou vyšetrovacieho spisu a bola tak dôkazom zistiteľným z obsahu spisu. Krajský súd sa preto v tejto súvislosti stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorým odmietol návrh na výsluch tohto svedka, ako aj odôvodnením tohto postupu. Nemôže ísť o nový dôkaz, aj keby mal odsúdený za to, že sa s ním v rozhodnutí pôvodne konajúci okresný súd nevysporiadal alebo ho dokonca prehliadol, nakoľko povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu len v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

V súvislosti so sťažnostnými námietkami odsúdeného A. B. je potrebné zdôrazniť, že podkladom pre uznanie jeho viny v pôvodnom konaní nebolo len jeho samotné priznanie sa a vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ale jeho priznanie bolo preverené aj ďalšími dôkazmi v štádiu prípravného konania, ktoré potvrdzovali pravdivosť jeho vyhlásenia, a to aj výpoveď spoluobvineného B. C., svedka H. C. pred vznesením obvinenia, I. C., D. C. a taktiež aj A. C., ktorý odsúdeného usvedčoval vo výpovedi pred vznesením obvinenia odsúdenému A. B.. Napokon aj na hlavnom pojednávaní v tom čase spoluobžalovaný vypovedal o účasti odsúdeného A. B. na skutku, a teda aj táto výpoveď ho zo spáchania skutku usvedčuje a taktiež aj odsúdený A. B. na hlavnom pojednávaní pri svojom výsluchu uviedol, že potom, ako ho B. C. začal biť, poškodený spadol a B. C. utiekol, on potom drgol do poškodeného, či žije, bol v bezvedomí a keďže videl, že má pri sebe peniaze, tak mu ich zobral. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyhlásenie viny odsúdeným v základnom konaní o vine a treste, či jeho vzdanie sa práva podať riadny opravný prostriedok ho nezbavuje práva podať návrh na povolenie obnovy konania, avšak garancia tohto práva súčasne neznamená úspešnosť podaného návrhu na povolenie obnovy konania. V kontexte uvedeného krajský súd opätovne zdôrazňuje, že skutočnosti predpokladané pre povolenie obnovy konania v konaní o povolení obnovy konania produkované neboli.

Nie sú teda pravdivé tvrdenia sťažovateľa, žeby prípadná výpoveď svedka A. C. a jeho tvrdenia o tom, že sa poškodeného nedotkol, mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine či treste, nakoľko nie sú spôsobilé viesť k inému hodnoteniu o účasti odsúdeného na skutku. Výpoveď svedka A. C. o tom, že odsúdený nebil poškodeného a ani mu nič nezobral už totiž bola zohľadnená v pôvodnom konaní, kedy sa rozhodovalo o vine a treste odsúdeného, preto nemožno hovoriť o novom dôkaze. A to aj napriek tomu, že v rozsudku okresného súdu je uvedené, že z výpovedí H. C., I. C., D. C. a A. C. nevychádzal, nakoľko boli nedôveryhodné a máťuce. Pre posúdenie novosti dôkazu pri rozhodovaní o povolení obnovy konania je podstatné, že takýto dôkaz sa v spise nachádzal a pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní, správne.

Napokon ani tvrdenie o neprimeranom treste zo strany odsúdeného taktiež nepredstavuje dôvody pre obnovu konania, nakoľko ani v súvislosti s výrokom o treste neboli zistené skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o tom, že pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k okolnostiam zákonom predpokladaným alebo druh trestu je v rozpore s účelom trestu. Tvrdenie odsúdeného o neprimeranom treste je tak len subjektívnym hodnotením uloženého trestu odsúdeným. Odsúdený bol na hlavnom pojednávaní pri vyhlásení rozsudku prítomný, rozsudok mu bol riadne doručený, avšak odvolanie a ani dovolanie voči nemu nepodal. Na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku sa dokonca vzdal práva podať odvolanie a taktiež vyhlásil, že si nepraje, aby odvolanie za neho dali osoby na to oprávnené.

Pre úplnosť krajský súd poznamenáva, že odsúdený bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, pričom Trestný zákon za tento trestný čin stanovuje trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Okresný súd pri ukladaní trestu priznal odsúdenému jednu poľahčujúcu okolnosť, a síce že sa priznal a čin oľutoval, teda v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, ale vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie aj priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Takto bol odsúdenému A. B. ukladaný trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v sadzbe 10 rokov až 15 rokov. Ak by aj okresný súd priznal odsúdenému poľahčujúcu okolnosť, že spáchal čin vo veku blízkom veku mladistvých, pri prevahe poľahčujúcich okolností by v tom čase došlo len k úprave hornej hranice trestnej sadzby (zníženie o 1/3, teda o 20 mesiacov) a trest by bol ukladaný pri sadzbe 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. V kontexte zmien Trestného zákona s účinnosťou od 06.08.2024 krajský súd dopĺňa, že pri ukladaní trestu je potrebné skúmať, či tento zákon nie je pre odsúdeného priaznivejší, avšak ani posudzovanie podľa aktuálne účinného Trestného zákona by nemalo vplyv na trestnú sadzbu, pri ktorej by bol odsúdenému ukladaný trest, nakoľko podľa teraz účinného Trestného zákona už nedochádza k úprave hornej a dolnej hranice trestnej sadzby v závislosti od pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Trest by aj podľa aktuálneho Trestného zákona bol ukladaný v sadzbe 10 rokov až 15 rokov. Ak bol uložený trest pod dolnú hranicu vo výmere 7 rokov, je potom potrebné hodnotenie odsúdeného o neprimeranosti trestu považovať za účelové v snahe docieľiť zmiernenie trestu. Iné hodnotenie tvrdenia odsúdeného by znamenalo, že obnova konania by ako mimoriadny opravný prostriedok bola považovaná za riadny opravný prostriedok, ktorým je odvolanie proti rozsudku.

Správne preto okresný súd za nové skutočnosti a dôkazy nepovažoval tie, ktoré už boli prebraté v pôvodnom konaní, aj keď s ich hodnotením sťažovateľ nesúhlasí. V konaní o obnove konania sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda v konaní o povolení obnovy nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, alebo či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne. Inak by šlo o neprípustnú reparáciu pôvodného, už právoplatného rozhodnutia súdu. Predmetom konania o povolenie obnovy konania preto nebude opätovné prehodnocovanie dôkazov, hodnovernosti svedkov či záverov o zavinení odsúdeného, ale ani bezdôvodné opakovanie výsluchov svedkov a iných dôkazov.

Je teda potrebné súhlasiť so závermi okresného súdu, že v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neboli zistené žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé na postup uvedený v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, teda na povolenie obnovy konania.

Keďže krajský súd nezistil ani v konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo pochybenia, prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného jednomyseľne v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.